

Čím blíže je NATO k Rusku, tím blíže je apokalypsa - válka v degenerované Evropě

- CZ24 News | 17. července 2021

EU: Valerij Korovin vysvětluje, že Evropa svou účastí v NATO podněcuje Ameriku k válce s Ruskem, takže existuje vlastně jen 'jediný způsob, jak válce předejít: vystoupit z vojenského spojení s USA

Německý ministr zahraničí Heiko Maas, stejně jako ministryně zahraničí Španělska a Švédska, vyzvali jaderné mocnosti, aby výrazně snížily svůj arzenál. „Dohody o jaderném odzbrojení a nešíření jaderných zbraní se v posledních letech stále porušují. Nové napětí a nedůvěra mezi světovými mocnostmi brání dalšímu snižování jaderných arzenálů,“ obávají se šéfové diplomatických ministerstev.

Jako pozitivní opatření navrhuji snížit roli jaderných zbraní ve strategiích a doktrínách světových mocností – Ruska a USA – s cílem snížit pravděpodobnost konfliktu a „náhodného použití jaderných zbraní“. Navrhuji také „omezit nakládání s jadernými zbraněmi a položit základy pro novou generaci dohod o kontrole zbrojení“.

Obavy Evropanů jsou pochopitelné. V aktuálním strategickém scénáři je Evropa vnímána jako objekt, nikoli subjekt. Američané v ní vidí pouze odrazový můstek pro primární odstrašování Rusů a základnu pro rozmístění prvků americké protiraketové obrany. V důsledku toho se z Evropy stává střelnice, kam budou dopadat ruské rakety, které nedoletěly do Spojených států. A právě tam, tedy do Evropy, budou také mířit ruské rakety, s jejichž pomocí bude ruská armáda ničit jak prvky amerického systému protiraketové obrany, tak odpalovací zařízení raket středního a krátkého doletu, od jejichž smluvní regulace USA odstoupily již v roce 2019.

Děsivá perspektiva

Taková vyhlídka se Evropanům samozřejmě nemůže líbit. V lepším případě budou někteří z nich požádáni, zejména velitelé armád východoevropských zemí, aby vyslali trestné prapory na postupující ruské formace pro jejich krátkodobé zdržení. Je zřejmé, že Američané sami se kulkám vystavovat nebudou, ale spíše by působili jako zabezpečovací linie umístěná za zády evropských „spojenců“.

Rýsuje se tak vskutku neutěšený obrázek. Rusové se vylodí na Jutském poloostrově, poté zablokují dánské úžiny před silami NATO a na ochranu a podporu vyloděvacích operací. Vpadnou do Polska od

moře a zároveň z Běloruska. „V další fázi operace, po obsazení Pobaltí, se hlavní akce mohou přesunout na jih Baltského moře a k polskému pobřeží,“ zní futurologická rekonstrukce ruské invaze od polského generála Waldemara Skrzypczaka.

Zároveň do Evropy přilétají ruské rakety, které ničí americká odpalovací zařízení a americké systémy protiraketové obrany. Na evropská území dopadají ruské rakety s jadernými hlavicemi, sestřelené zbytky dosud nezničených amerických systémů protiraketové obrany, a také americké jaderné rakety, sestřelené ruskými systémy protiraketové obrany. Polské, maďarské a rumunské elitní jednotky vyrážejí do útoku a američtí instruktoři jim střílejí do zad. Arabové vypalují a drancují západní evropská města a jednopohlavní páry zdegenerovaných Evropanů tam tiše pláčou ve svých příbytcích a drží se za ruce v očekávání jaderné apokalypsy.

Obrázek je to vpravdě nepěkný a Evropané se mají skutečně čeho obávat. Je jasné, že na nich v tomto případě nic nezávisí a nikdo se jich na nic neptá. Rozhodnutí jsou přijímána v zámoří a evropští „spojenci“ jsou stavěni do pozoru direktivními směrnicemi. Mohou tak nanejvýš psát články, výzvy, apely: „Zastavte to!“, „Ukončete konfrontaci!“, „Zanechte válčení!“, „Vraťte se k jednacímu stolu, k právnímu formátu!“, což nakonec evropští politici také dělají.

Nicméně existuje účinnější způsob, jak ochránit Evropu před úderem, jímž bude nevyhnutelně vystavena, pokud se ocitne mezi americkým kladivem a ruskou kovadlinou.

Podněcující role Evropy

Každá vojenská doktrína konstatuje, že válka začíná ve většině případů tehdy, když má jedna strana výraznou převahu. To znamená, když je narušena rovnováha sil. Vrátime-li se k evropskému válečnému dějišti, pak z hlediska geopolitických zákonitostí začíná válka v Evropě tehdy, když se dvě civilizace – Rusko a Západ – dostanou do přímého konfliktu. Proto se válka odkládá tak dlouho, dokud mezi nimi existuje tzv. nárazníková zóna neutrálních zemí.

Jednoduchým logickým postupem dojdeme k závěru, že čím blíže je NATO k Rusku, tím blíže je válka. A pokud například hypoteticky předpokládáme začlenění Ukrajiny, která přímo hraničí s Ruskem, do NATO, pak se válka stává prakticky nevyhnutelnou. To je zákonitost, kterou již prokázala sama evropská historie a kterou již není třeba dokazovat.

Je zřejmé, že v Evropě válku nechtějí, přinejmenším v té západní, odkud zaznívají mírové výzvy ministrů Německa, Španělska a Švédska. Kdosi však přesto dál sune NATO k hranicím Ruska. Kdosi přivazuje do východní Evropy zastaralou americkou vojenskou techniku a neustále se s ní snaží provádět cvičení. Kdosi odstoupil od smlouvy o protivzdušné obraně a rozmístil v Evropě prvky amerického systému protiraketové obrany. Tento záhadný „kdosi“ chce válku, aniž by se ptal Evropanů na jejich názor.

USA začnou válku pokaždé, když získají strategickou a vojenskou převahu. Byly to Spojené státy, kdo použil jaderné zbraně proti Japonsku, které již bylo poraženo a nebylo schopno odvety. Jsou to Američané, kdo bombarduje civilní sídliště v arabských zemích i po celém světě a z bezpečné vzdálenosti likviduje svatební a pohřební průvody se stejnou lehkostí jako v počítačové hře. To vše samozřejmě „v zájmu demokracie a lidských práv“.

Pointa je v tom, že pro USA znamená spojenectví s Evropou vytváření strategické a vojenské převahy (nebo domnělé převahy) nad Ruskem, což je podněcuje k válce. Přítomnost NATO v Evropě je typickou válečnou provokací. Vstup východoevropských zemí do NATO s tichým souhlasem západní Evropy je typickou válečnou provokací. „Majdan“ na Ukrajině a jeho strategické ovládnutí ve prospěch USA je typickou válečnou provokací. Pokus o (neúspěšný) státní převrat v Bělorusku je

typickou válečnou provokací. (Úspěšné zachvácení Běloruska by znamenalo válku).

Jak předejít fatálnímu konfliktu

Jediným spolehlivým způsobem, jak předejít válce v Evropě (samozřejmě mimo četných dopisů, výzev a petic, jako jsou ty, které zveřejnil Heiko Maas a jeho kolegyně Arancha Gonzalezová a Ann Linde), je vystoupit ze všech aliancí s USA, a oslabit tak jejich strategickou převahu. Evropa by měla dát Spojeným státům jasně najevo, že pokud tolik chtějí válčit s Ruskem, necht s ním bojují napřímo, ať na něho zaútočí přes severní pól – tam si odpalujte své rakety a sestřelujte ty protivníkovy, ale Evropu, nechte na pokoji. My s Ruskem bojovat nechceme – a Rusko zase nechce bojovat s námi. Pokud ho sami nenapadneme.

V této optice vypadá ve Francii diskutovaná myšlenka odchodu z EU jako velmi dobře promyšlená a načasovaná. Naprosto slaboduchý, z USA vedený a ve své podstatě antievropský je naopak americký projekt. Podobně rozumné jsou iniciativy některých zemí EU na vystoupení z NATO. Jediný způsob, jak zastavit tažení USA Evropou, je přestat s nimi spolupracovat. A musejí tak učinit především samotní Evropané. Jinak nakonec přivedou Evropu ke zkáze.

A právě toho se Maas, Gonzalesová a Linde tolik obávají. Nejsou sami.

Zdroj: protiproud